

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620203456
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2620203456.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého: U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica so sídlom Vajanského 17, 905 01 Senica, dieťa matky: Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., XXX XX N., zastúpená: Advokátska kancelária AMODOS, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, IČO: 51 415 097, a otca: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX A., zastúpený: Advokátska kancelária POTOMA & Co., s.r.o., so sídlom Panenská 5, 811 03 Bratislava, IČO: 36 861 898, o návrhu otca na priznanie spätného výživného na maloletého, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 9P/58/2020-121 zo dňa 14. apríla 2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a konanie zastavuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh otca na priznanie spätného výživného na maloletého U. vo výške 4.500 eur. Výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte "Zákon o rodine") a § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C. m. p.“).

1.2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že maloletý U. bol rozhodnutím Okresného súdu Pezinok č. k. 42P/70/2018-91 zo dňa 10.05.2018 o neodkladnom opatrení zverený do osobnej starostlivosti otca z dôvodu pochybností, či pomery v domácnosti matky neohrozujú psychickú a fyzickú integritu dieťaťa. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským súdom v Bratislave uznesením č. k. 11CoP/429/2018-171 zo dňa 22.10.2018, ktorý konal na základe odvolania podaného matkou. V rámci nasledujúceho konania vedeného pred Okresným súdom Pezinok pod sp.zn. 42P 70/2018 bola vo veci samej rozsudkom zo dňa 30.09.2020 schválená dohoda rodičov o zverení U. do osobnej starostlivosti otca a matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu U. sumou 100 eur mesačne počínajúc právoplatnosťou rozsudku. Okrem toho bol upravený styk maloletého s matkou. V návrhu zo dňa 23.1.2018 pritom otec požadoval výživné počínajúc dňom zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie zo zisteného skutočného stavu vyvodil právny záver, že na priznanie výživného na maloletého, ktoré otec požaduje spätne za obdobie od 10.5.2018 do 16.10.2020, nie sú splnené zákonom požadované predpoklady. V zmysle zákona o rodine platí, že výživné možno priznať len odo dňa začatia konania, čo je v danom prípade deň 15.12.2020. V prípade, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, možno priznať výživné aj spätne, najviac však na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania. Súd prvej inštancie preto skúmal, či na priznanie spätného výživného existujú zákonné

predpoklady. Ako sám otec uviedol, výživné za obdobie uvedené v návrhu požadoval už v konaní pred Okresným súdom Pezinok v rámci rozhodovania o úprave práv a povinností rodičov k maloletému po tom, ako bol maloletý neodkladným opatrením zverený otcovi. Otec uviedol, že zo svojej požiadavky ustúpil len preto, aby bolo súdne konanie čím skôr ukončené, a preto uzavrel rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bola matka zaviazaná na platenie výživného až s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie uviedol, že v dôvodovej správe k § 77 zákona o rodine sa uvádza, že „cieľom doplnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa v odseku 1 ako podmienky na priznanie výživného je zdôrazniť výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa spätne po začatí konania a zamedziť tak možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Súd bude skúmať dôvody, ktoré bránili oprávnenému rodičovi uplatniť zákonný nárok ihneď po tom, ako povinný rodič prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť.“ Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že otec netvrdil, že by mu v uplatnení jeho práva na určenie výživného na maloletého U. skôr bránili akékoľvek prekážky a žiadne dôvody brániace otcovi vo včasnom uplatnení nároku neboli preukázané. Žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa na priznanie výživného spätne za obdobie od 10.05.2018 do 16.10.2020 teda nebol preukázaný, a preto niet objektívneho dôvodu, prečo vec nebola vyriešená už v pôvodnom konaní vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 42P/70/2018. Neznalosť zákona je právne irelevantná, navyš, otec bol už v konaní vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 42P/70/2018 zastúpený právnym zástupcom.

1.3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 52 C. m. p., v zmysle ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, ktorého aplikáciu požadoval právny zástupca matky požadujúci náhradu trov konania, v danom prípade neprichádza do úvahy. Návrh otca súd prvej inštancie nepovažoval za šikanózný. Otec požadoval výživné za účelom zabezpečenia starostlivosti o maloletého, o ktorého sa v predmetnom období staral sám, matka prispievala len minimálnou sumou, nepostačujúcou na krytie potrieb maloletého, a preto zaviazanie otca na náhradu trov konania napriek jeho neúspechu vo veci súd prvej inštancie nepovažoval za spravodlivé riešenie.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec poukazom na dôvody vymedzené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.) pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napádaný rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

2.1. Otec dôvodil tým, že súd prvej inštancie nebral do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa, pričom je potrebné brať na zreteľ, že každé jedno dieťa je jedinečné a individuálne a súčasne je potrebné prihliadať na špecifickú rodinnú situáciu. Ďalej otec uviedol, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie spätného výživného podľa návrhu, pričom tieto dôvody sa týkajú tlaku vyvíjaného na otca, aby súhlasil s uzatvorením a schválením rodičovskej dohody uvedenej v rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 30.09.2020 č. k. 42P/70/2018-435 v nadväznosti na stav právnej neistoty maloletého dieťaťa spojený s nariadenou dočasnou úpravou pomerov ohľadne maloletého dieťaťa. Dôležité je tiež prihliadať na správanie matky maloletého vo vzťahu k maloletému dieťaťu a nepochybne aj preukázané fyzické útoky na maloleté dieťa zo strany partnera matky maloletého. Otec poukázal na skutočnosť, že maloleté dieťa mu bolo zverené dočasne neodkladným opatrením do osobnej starostlivosti, z toho dôvodu, že matka sa dostatočne nestarala a boli preukázané fyzické útoky na maloleté dieťa od partnera matky. Od 10.05.2018 sa o maloleté dieťa osobne stará, učí sa s ním, zabezpečuje jeho základné potreby a hradí všetky výdavky súvisiace s maloletým. Na druhej strane matka maloletého iba nepravidelne prispieva na výživu maloletého a tieto nepravidelné platby nepostačovali ani len na pokrytie základných potrieb maloletého dieťaťa. Išlo o dočasnú úpravu nariadenú od roku 2018, ktorá mala trvať iba prechodné obdobie do rozhodnutia vo veci samej, pričom otec mal záujem dosiahnuť konečné rozhodnutie v čo možno najkratšej dobe a matka nespolupracovala ani s otcom ani so samotným súdom a súčasne matka účelovo a bez ohľadu na oprávnené záujmy maloletého dieťaťa odmieta akékoľvek návrhy otca. Otec bol donútený znížiť výšku navrhovaného výživného z pôvodných 150 eur na sumu 100 eur, a to bez ohľadu na odôvodnené potreby maloletého a taktiež otec si nemal požadovať pri schválení rodičovskej dohody žiadne spätné výživné. Otec uviedol, že v záujme odstránenia právnej neistoty maloletého dieťaťa a odstránenia nariadenej dočasnej úpravy sa podvolil tomuto tlaku matky a súvisiacich okolností a súhlasil so znením rodičovskej dohody podľa rozsudku Okresného súdu Pezinok. Podľa názoru otca v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie spätného výživného.

2.2. Na základe uvedeného otec navrhol, aby odvolací súd podľa § 388 C. s. p. napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu otca vyhovie v celom rozsahu.

3. Matka ani kolízny opatrovník maloletého sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (2 C. m. p. a § 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 C. s. p. a § 7 ods. 1 C. m. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f, h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C. m. p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), pričom zistil vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.) a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a) v spojení s § 391 ods. 1 C. s. p. zrušiť a konanie zastaviť.

5. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol návrh otca na uloženie povinnosti matke zaplatiť spätné výživné na maloletého U. za obdobie od 10.05.2018 do 16.10.2020 v celkovej výške 4.500 eur z dôvodu, že maloletý U. bol uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 10.05.2018 o nariadení neodkladného opatrenia zverený do jeho osobnej starostlivosti. Otec sa o maloletého od 10.05.2018 osobne stará, učí sa s ním, zabezpečuje jeho základné potreby a hradí všetky výdavky súvisiace s maloletým. Matka od 10.05.2018 na dieťa žiadnym spôsobom neprispievala, ani v súčasnosti neprispieva. Podľa otca sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie spätného výživného, pretože dieťa mu bolo neodkladným opatrením zverené do osobnej starostlivosti z dôvodov uvedených vyššie.

6. Podľa § 67 C. m. p., na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Podľa § 2 ods. 1 C. s. p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 161 ods. 1 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

9. Podľa § 161 ods. 2 C. s. p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 230 C. s. p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Z obsahu preskúmaného spisu, súčasťou ktorého bol aj pripojený spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42P/70/2018, odvolací súd zistil, že otec sa návrhom doručeným Okresnému súdu Pezinok ako súdu prvej inštancie dňa 24.01.2018 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletého U. do jeho osobnej starostlivosti a súčasne sa domáhal návrhom vo veci samej aby súd zveril maloletého U. do osobnej starostlivosti otca a matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého U. sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca počínajúc dňom zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca a súčasne otec navrhol upraviť styk s maloletým. Okresný súd Pezinok uznesením č. k. 42P/70/2018-91 zo dňa 10.05.2018 dočasne zveril maloletého U. do osobnej starostlivosti otca a po vykonanom dokazovaní bol dňa 30. septembra 2020 vo veci samej vyhlásený rozsudok č. k. 42P/70/2018-435, ktorým súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu, v rámci ktorej sa rodičia dohodli a zverení maloletého U. do osobnej starostlivosti otca s tým, že matka je povinná prispievať na výživu maloletého U. mesačne sumou 100 eur počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, súčasne sa rodičia dohodli aj o úprave styku matky s maloletým U.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2020.

12. Z uvedeného vyplýva, otec sa už návrhom doručeným Okresnému súdu Pezinom dňa 24.01.2018 domáhal voči matke uloženia povinnosti prispievať na výživu maloletého U. sumou 150 eur mesačne počínajúc dňom zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti. V priebehu konania o uvedenom

návrhu otca mu bol maloletý neodkladným opatrením od 10.05.2018 zverený do osobnej starostlivosti. Predmetom konania a rozhodovania Okresného súdu v Pezinku v konaní č. 42P/70/2018 teda bolo aj rozhodovanie o návrhu otca o uloženie povinnosti matke prispievať na výživu maloletého U. sumou 150 eur mesačne od 10.05.2018 (deň zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca) do 16.10. 2020 (deň právoplatnosti rozsudku). Okresný súd v Pezinku ako súd prvej inštancie aj o tomto návrhu otca rozhodol tak, že schválil rodičovskú dohodu rodičov maloletého U., v rámci ktorej sa rodičia dohodli o tom, že matka bude platiť na maloletého U. výživné v sume 100 eur od právoplatnosti rozsudku, ktorým bola rodičovská dohoda schválená. Zo súdom schválenej rodičovskej dohody vyplýva, že sa dohodli na platení výživného odo dňa právoplatnosti rozsudku, nedohodli sa na zaplatení výživného späťne - od 10.05.2018 do právoplatnosti rozsudku, aj keď sa toho otec svojím návrhom domáhal. Je tak nesporné, že nárok otca na platenie výživného od 10.05.2018 bol predmetom konania pred Okresným súdom Pezinok, bol teda aj predmetom rozhodnutia vo veci samej. Skutočnosť, že súd výslovne nezamietol nárok otca na ktorom sa rodičia nedohodli - teda platenie výživného od 10.05.2018 do právoplatnosti rozsudku, je v súlade s rozhodovacou praxou v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti. Odvolací súd dodáva, že zo zápisnice z pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok schvaľujúci uzavretú rodičovskú dohodu vyplýva, že rodičia maloletého aj jeho kolízny opatrovník sa po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku vzdali práva podať odvolanie. Aj z tohto úkonu vyplýva, že otec bol s uzatvorenou a súdom schválenou dohodou spokojný a na svojom pôvodnom nároku netrval.

13. Z vyššie citovaného ustanovenia § 230 C. s. p. vyplýva, že ak súd právoplatne o veci rozhodol, nemôže o nej znova konať a rozhodovať. Vzniká tu prekážka právoplatne rozhodnutej veci (*exceptio rei iudicatae*). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania a zistenie jej existencie v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu, či skutkového deja. O tých istých účastníkoch ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia účastníkov už skončeného konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t. j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti účastníkov konania a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne.

14. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými účastníkmi a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2011, sp. zn. 5Cdo 280/2010).

15. Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia § 67 C. m. p skúmal danosť podmienok konania a dospel k záveru, že v preskúmvanej veci ide o neodstrániteľnú podmienku konania - prekážku právoplatne rozhodnutej veci, keď o uplatnenom nároku otca už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní Okresného súdu Pezinok č. k. 42P/70/2018, keď predmetom tohto konania bol okrem iného návrh otca voči matke na určenie výživného na maloletého U. vo výške 150 eur počínajúc dňom zverenia maloletého U. do osobnej starostlivosti otca. V konaní Okresného súdu Pezinok č. k. 42P/70/2018 a v preskúmvanom konaní o odvolaní napadnutom rozsudku tak ide o tých istých účastníkov konania a o tú istú vec - ten istý nárok vychádzajúci z tých istých skutkových okolností, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté - návrh otca na zaplatenie výživného na maloletého U. od 10.05.2018 do 16.10.2020, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 42P/70/2018 - 435, ktorým súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu. Na tom nič nemení skutočnosť, že rodičovskou dohodou, ktorú súd schválil sa rodičia dohodli na platení výživného od právoplatnosti rozsudku a nie aj späťne. Podstatné vo veci je, že nárok uplatnený otcom na zaplatenie späťného výživného bol predmetom konania. Námiety otca, že k uzavretiu dohody pristúpil, aby bola čo najskôr odstránená neistota a podvolil sa tlaku matky, sú pre rozhodnutie tejto veci nepodstatné.

16. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

17. Podľa § 391 ods. 1 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

18. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami odvolací súd po zistení neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania, odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol použitím ustanovenia § 396 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď odvolací súd nezistil vo veci okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé náhradu trov konania matke priznať v zmysle § 55 C. m. p., naviac, matka bola v odvolacom konaní pasívna.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).